

Bispeinnsettelse Herborg Oline Finnset 10.09.2017

Deres Majestet, ærede gjester, kjære biskop Herborg,

Velkommen som biskop i Nidaros! Velkommen til det eldgamle bispesetet som har hatt og har så stor betydning for vår identitet. Hit har pilegrimene vandret i tusen år, kalt av klokkeklangen fra Nidarosdomen, som var viden kjent som «klokken Glad i Nidaros». Og hit rettes alle øyne når Olavsfestdagene stadig setter nye og aktuelle pilegrimstema på dagsorden, både i og utenfor katedralen.

Velkommen til Nidaros, velkommen til Trøndelag! Fra nyttår blir jo Trøndelagsfylkene slått sammen, da får vi samme område å forholde oss til. Og selv om kirken ikke lenger er en del av det regionale statsapparatet, har vi likevel – med hver våre roller – et felles ansvar for det mangfoldige og rike Trøndelagssamfunnet.

Begge jobber vi med forvaltning (eller forvalteransvar) og verdispørsmål. Fylkesmannen holder frem nasjonale verdier og fører tilsyn med praksis, og Kirken holder viktige diskusjoner levende ved å peke på urett og holde opp et «trollspeil» mot samfunnet vårt.

Trollspeilet var nettopp tema i de tre konferansene som biskopen og begge fylkesmennene samarbeidet om ved årtusenskiftet. Og det var konferansen «Som Gud på jorden» som munnet ut i hustavlen «Ropet fra en såret jord», som på en så nydelig og evig aktuell måte uttrykker vårt felles forvalteransvar:

Menneske... Ditt liv er innfelt i jordens liv. Alt er gitt deg til låns. Alt skal du overlate til dem som følger etter. ... Moder jord har nok til alles behov, men ikke til alles grådighet.

Forholdet mellom Fylkesmann og kirke har endret seg over tid. Erkebispegården er jo selv et tungt symbol på den tette forbindelsen mellom konge og kirke opp gjennom århundrene, og i 150 år satt vi sammen i Stiftsdireksjonen.

Men selv om de formelle båndene nå er borte, har vi fortsatt rike muligheter for samarbeid – ikke som regionale statsetater som skal samordnes av Fylkesmannen! – nei, vi vil samarbeide av eget initiativ, fordi vi ser at vi har oppgaver som berører hverandre og som har betydning for de samme menneskene:

- Vi kan møtes i innsatsen for barn og unge, folkehelse og klima- og miljøspørsmål.
- Vi kan møtes i innsatsen for å legge til rette for dem som har det vanskeligst blant oss og som sliter med å bli en del av vårt fellesskap.
- Vi kan møtes i innsatsen for å håndtere krisesituasjoner, der offentlige, private og frivillige er helt nødt til å finne hverandre.
- Og ikke minst kan vi møtes i innsatsen for å løfte frem det sørsamiske samfunnet med dets språk, kultur og næring.

Ut fra dette, og mye mer! – ønsker jeg deg igjen velkommen som biskop, og velkommen til samarbeid til beste for hele Trøndelag.

Takk for oppmerksomheten.

Viktig for trøndersk identitet: Nidarosdomen, Olavsfestdagene, Pilegrimsledene

FM for et sammenslått Trøndelag, fra nyttår samme område

Felles ansvar for Trøndelags-samfunnet: forvaltning og verdispørsmål

Begge behandler verdispørsmål

FM har tilsyn innen visse rammer

Kirken kan påpeke urett, sette pilegrimstema på dagsorden, jf Vestfrontmøtene, holde den viktige diskusjonen levende

Forholdet oss imellom har endret seg over tid

Erkebispegården som symbol

Reformasjonen: kirken og fyrsten

Stiftsdireksjonen

Samarbeid konferanser: Som gjester på jorden – Som Gud på jorden – Mat og handel

Nå som NGO?

FM pålagt å se ut over egne rammer, regional stat, private og frivillige organisasjoner

Ser frem til godt samarbeid:

Samfunnssikkerhet og beredskap, totalforsvaret

Folkehelse

Barn og unge

Klima og miljø, forvalteransvaret

Samisk kultur og folkerett

Svake grupper i samfunnet, innvandring, sosial boligbygging

Amtmann Carl Fredr. Motsfeldt (1857–1894)

Fra Reformationstiden til vore Dage, eller til 1857–62, til sammen omtr. 320 Aar, have vi i Trondhjem havt 38 Stiftamtmande, men ikkun 21 Biskoper, hvilket tyder noksom hen paa at Biskopembedet føder sin Mand ulige bedre end Stiftamtmands-Embedet.